

La tribuna

La desinversió financera (1)

El Govern liberal havia previst un 'conkurs' per escollir aquells bancs que podria acceptar que s'hi instal·lessin

JAUME
Bartumeu*

En aquesta Tribuna d'EL PERIÒDIC D'ANDORRA de l'edició del 7 de novembre del 2005 vaig publicar unes primeres reflexions relatives a la concentració empresarial en les quals feia una referència especial al sector financer, concretament a la banca.

Deia aleshores, fa poc més d'un any, que haurien de mirar d'evitar que la concentració empresarial derivi en una societat cada cop més dividida entre uns pocs benestants i una majoria dependent dels primers i sense gaires possibilitats de prosperar. I ho deia perquè els socialdemòcrates no volem dues Andorres, a dues velocitats diferents. En quinze mesos, el panorama bancari andorrà ha quedat força modificat, la qual cosa m'ha portat a actualitzar les reflexions del novembre del 2005.

Després de 72 anys de presència, la Caixa de Pensions per a la Vellesa i d'Estalvis ha deixat definitivament Andorra. Aquest fet, situat en el context polític actual, en el qual el Govern d'Albert Pintat vol imposar una Llei d'inversió estrangera, ens porta a plantejar noves reflexions:

Fa dues legislatures, el PLA va fer votar una llei per obrir el sector bancari sembla que amb l'objectiu que Andorra esdevingués així una autèntica plaça financera internacional.

El Govern liberal havia previst un concurs per escollir aquells bancs que podria acceptar que s'instal·lessin a Andorra, ja que pensava que serien molts els que voldrien venir. Però només es va presentar un sol banc forà.

Tal resultat hauria hagut de fer veure als liberals que tal vegada el problema se situava en el marc tributari global del país, en l'ambigüitat de la relació amb la Unió Europea i en la tossuda voluntat de mantenir opacitats. Però no hi va haver -ni hi ha hagut encara- cap canvi de direcció. Es vol mantenir, peti qui peti, l'absència de transparència elevada a l'alt nivell d'especificitat andorrana.

I ara resulta que a la manca d'interès d'altres bancs per venir s'hi afegeix que els que ja hi eren han aca-

Però no hi va haver cap canvi de direcció. Es vol mantenir, peti qui peti, l'absència de transparència elevada

bat abandonant el país. A principi dels anys 1990, la BNP francesa va cedir la seva participació en la Banca Cassany. Més recentment, Caixa de Catalunya va sortir del capital de BPA (antiga Banca Cassany). Pel que fa a l'accionariat de Banc Internacional-Banca Mora. L'any 2006, Banc Bilbao Vizcaya va vendre la seva participació als seus socis andorrans. A Crèdit Andorrà han estat successivament tres bancs estrangers amb

presència significativa a l'accionariat del banc que, en moments diferents, han venut les seves posicions accionaries. Banco Popular Espanyol i Banque d'Indochine de França fa ja anys i, l'estiu passat, la Caixa de Pensions.

AIXÍ DONCS, LA presència d'almenys sis caixes o bancs estrangers -tots de primera línia- en la banca andorrana s'ha perdut: Banco Popular, Banque d'Indochine, Banco Central, BNP, Caixa de Catalunya i Banco Bilbao Vizcaya. I La Caixa doblement, per venda del seu propi establiment, CaixaBanc, i per venda de la participació en Crèdit Andorrà.

Parlem d'un fet objectiu, que, més enllà de les motivacions financeres, ens ha de portar a la conclusió

que la voluntat d'obertura de la banca andorrana cap a l'estranger (i els països veïns en particular) no solament no s'ha fet realitat sinó que s'ha anat ben enrere. I la segona conclusió seria que l'anunciada obertura a les inversions estrangeres que proposa el Govern cap a tots els sectors econòmics per poder generar més riquesa al país és contradita en els fets per la desinversió en el sector induït i inductiu més important de la nostra economia: la banca.

EL GOVERN del Partit Liberal vol presentar els fets des de la perspectiva contrària: s'ha andorranitzat la banca. I aquest fet es presenta com un avenç. S'ha de discrepar d'aquesta apreciació: no és un avenç, ni vist des de l'interior ni vist des de l'exterior. Des de l'interior, el sistema financer andorrà s'ha descapitalitzat en la mesura que els capitals invertits pels bancs estrangers s'han retirat, amb plusvàlua, i han retirat inversió cap als països respectius. I sense pagar ni cinc cèntims d'euro d'impost a Andorra. Alhora, l'accionariat s'ha reduït i els bancs han quedat desproveïts dels innegables beneficis que comporta tenir en el seu si la tecnicitat dels banquers reconeguts internacionalment.

Des de l'exterior, la indiscutible garantia suplementària que donava a la banca andorrana la participació de bancs estrangers importants en el capital i en l'administració s'ha perdut, amb la qual cosa no es pot dir que s'hagi reforçat el sistema. ■

*President del Grup Parlamentari Socialdemocràtic.

redaccio@andorra.elperiodico.com